

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตัว
ของ นายวสันต์ ตรี้อยพิสุทธิ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๔ - ๕/๒๕๕๒

เรื่องพิจารณาที่ ๓๕/๒๕๕๑

เรื่องพิจารณาที่ ๓๕/๒๕๕๑

วันที่ ๑๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

ประเด็นวินิจฉัย

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๕ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๘๗ (๓) หรือไม่

ความเห็น

พิจารณาแล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔ เป็นบทบัญญัติ ที่ศาลใช้บังคับเพื่อคุ้มครองสิทธิของโจทก์เป็นการชั่วคราว โดยให้โจทก์ยื่นคำร้องเพื่อให้ศาล มีคำสั่งห้ามชั่วคราวมิให้จำเลยกระทำซ้ำหรือกระทำต่อไป ซึ่งการละเมิดหรือการกระทำที่ถูกร้อง ในระหว่างที่ศาลยังไม่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งในคดี ทั้งนี้ก็เพื่อคุ้มครองมิให้โจทก์ได้รับความเสียหาย หรือเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนอันเกิดจากการกระทำละเมิดต่อไปของจำเลย จนกว่าคดีจะถึงที่สุด หรือศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นและศาลจะมีคำสั่งเช่นนี้ได้ก็ต่อประกอบด้วยเงื่อนไขตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๕ อีกด้วย นอกจากนี้ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๘ ยังกำหนดให้คู่ความสามารถอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวได้ภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่ วันมีคำสั่งเป็นต้นไป ดังนี้ กรณีที่คู่ความเห็นว่าคำสั่งศาลไม่ถูกต้องไม่ว่าจะเป็นเรื่องการใช้ดุลพินิจ การมีคำสั่งเกินไปกว่าคำขอท้ายฟ้อง หรือแม้แต่การมีคำสั่งที่ฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมายอื่น คู่ความนั้นย่อมมีสิทธิที่จะยื่นอุทธรณ์หรือฎีกาต่อไปซึ่งเป็นกระบวนการของศาล ในการอำนวยความสะดวกหรือคุ้มครองสิทธิแก่ประชาชน บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔ จึงเป็นบทบัญญัติที่ไม่กระทบต่อสาระสำคัญของสิทธิเสรีภาพของผู้ร้อง

มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป และไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะเจาะจงหรือเลือกปฏิบัติ และเป็นบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลเฉพาะการที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ กล่าวคือ เพื่อมิให้กระทบต่อประโยชน์สาธารณะและคุ้มครองสิทธิของโจทก์ ในระหว่างพิจารณาของศาลเป็นการชั่วคราว แต่มิได้กระทบสาระสำคัญของสิทธิเสรีภาพอันเป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน เนื่องจากจำเลยยังคงสามารถใช้สิทธิเสรีภาพได้เท่าที่มีได้กระทำการอันเป็นการละเมิดต่อสิทธิของโจทก์ซึ่งศาลได้ให้ความคุ้มครองไว้

อาศัยเหตุดังกล่าว จึงมีความเห็นว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๕ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๘๗ (๓)

นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ